

Beste meisjes en jongens, vandaag is het jullie dag...

Weet je nog dat vorige week de vraag gesteld werd: **waarom** doe **jij** je communie? Voor het feest, voor de kadootjes, omdat ik moet ...? Voor de kadootjes alleen moeten jullie het zeker niet doen, je hebt al zoveel...

Belangrijker is: de aandacht die jullie vandaag krijgen, dat alles rond jullie draait, dat het jullie feest is, waarvoor velen tijd maken, het feit dat je voelt dat je meetelt, dat mensen je graag zien, en vooral... dat **God** jullie graag ziet...

Plechtige communie heeft op de 1ste plaats **met Jezus te maken** ...

Het is het **vervolg** van het verhaal dat begonnen is met je doopsel...

Door je doopsel *behoor je* tot de groep van mensen die geloven in Jezus, die inspirerende persoon die van het leven een hemel op aarde wilde maken voor allen, een wereld zoals God hem droomt; de groep mensen die daarom zijn verhaal al 2000 j. verder vertellen en proberen waar te maken, opdat de wereld er inderdaad beter zou uitzien.

Toch moeten we niet denken dat het allemaal vanzelf gaat! Zo was het ook niet in het begin. Want nadat Jezus aan het kruis gestorven was, zagen zijn leerlingen het niet meer zitten... hun droom was blijkbaar niet uitgekomen. Dat hoorden we in het verhaal van de Emmaüsgangers. Het vertelt over 2 mannen die ontgoocheld Jeruzalem verlaten, de plek waar Jezus' verhaal blijkbaar op een fiasco was geëindigd, en die terugkeren naar af, naar huis, naar Emmaüs. Je kan het zien als een verhaal, waarin de evangelist Lucas de *geloofsweg* tekent van elke gelovige.

Daarom kunnen we het ook lezen als het verhaal van **ónze** reis door het leven, een weg waarop twijfel en teleurstelling soms de bovenhand krijgen op de zekerheden, ook die van het geloof, en we willen het opgeven. Maar toch - zo blijkt - kan alles gaandeweg, met de hulp van anderen, ook weer opklaren!

De kaartenhuisjes van onze plannen en verwachtingen kunnen in duigen vallen. Alles kan anders verlopen dan wij vanuit edele idealen of uit geloof hoopten... Maar we kunnen het ánders gaan zien, als wij geloven dat we onderweg steeds worden ingehaald door een vreemdeling die de Verrezen Heer blijkt te zijn en die ons geïnteresseerd vraagt: 'Wat is er allemaal gebeurd?' Wanneer we Hem dan - zoals de 2 Emmausgangers - ons verhaal vertellen, over de hoop en de dromen die we hadden, zal Hij naar ons luisteren en wordt Hij onze metgezel en zelfs onze gids. Hij zal ons de weg wijzen binnen het vastgelopen verhaal. Hij reikt ons een methode en een sleutel aan om verder te komen. En de methode is: aanknopen bij de bijbel. Daar wordt verteld over de Messias, niet als een

sterke koning die triomfeert, maar iemand die zichzelf in liefde geeft tot het uiterste, die eerst moet sterven en dan zal verrijzen... Als we Hem dan vragen 'Blijf bij ons', dan wordt die gids wordt ook *gast*.

Er staat in het verhaal: 'Toen ging Hij binnen om bij hen te blijven' ... Ze gaan samen aan tafel.

De gast doet wat de gastheer normaal doet: het brood nemen, het breken, het uitreiken, en dat alles terwijl Hij God dankt en prijst. Dan gaan hun ogen open...

Deze tocht naar Emmaüs is voor ons een *verwijzing naar onze geloofsweg*: de weg van Jezus gaan is niet gemakkelijk, het is tegen de stroom ingaan... Uit de geschiedenis blijkt echter steeds weer dat als een kleine minderheid overtuigd is en taai blijft volhouden, ze een revolutie teweeg brengt, in staat is de dingen in beweging te brengen... Denken we deze dagen maar aan de revolutie in vele Noord-Afrikaanse landen.

Beste ouders, zoals Jezus met de 2 leerlingen meeloopt, zelfs al meent hij dat ze de verkeerde kant opgaan; kunt ook u met uw kinderen blijven meelopen, ook al bewandelen deze niet de u zo vertrouwde paden. In alle rust dan je zelf blijven, de goede boodschap blijven doorgeven, niet zozeer met mooie woorden, maar met heel je levenswijze: zou dat niet de opdracht kunnen zijn waartoe dit evangelie jullie vandaag uitnodigt.

Jezus heeft lang geleden geleefd: bijna 2000 jaar geleden en heeft toen voor velen iets betekent. Kan hij ook voor ons leven nog iets betekenen? ***Waar*** kunnen we hem nog ontmoeten? Je kan *hem op twee manieren nog steeds tegenkomen*: dat is als je zijn verhaal vertelt en beluistert én als je samenkomt en brood breekt en deelt.

Aan het begin van het verhaal kwamen we de Emmausgangers tegen als verslagen en verdwaalde mensen, die het allemaal niet meer weten. Maar Jezus geeft ze weer houvast, grond onder de voeten: Hij brengt ze weer terug bij de bijbel en bij de groep. Ze zijn niet meer alleen...

Zo zijn ook wij niet alleen. We mogen staan in de lange lijn van de mensen vóór ons, die ons de verhalen over God en zijn wereld hebben doorgegeven. Even leek het dood te lopen, maar dan kwam het goede nieuws: het is een verhaal dat niet eindigt, dat nooit eindigt, het wordt ons eigen verhaal.... We kunnen een schakel zijn in de ketting die alle mensen met elkaar verbindt, God heeft ons niet voor niets gemaakt...

Beste meisjes en jongens, mag ik u in die geest vragen om al rechtstaande je geloof te hernieuwen en uit te spreken met woord en teken.